

XV. PHẨM TRỜI KHEN NGỢI

Bấy giờ, cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Các Đại Bồ-tát mới học Đại thừa, phải trụ Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như thế nào? Phải học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như thế nào?

Phật dạy:

- Nay Thiện Hiện! Các Đại Bồ-tát mới học Đại thừa, muốn trụ Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa trước hết phải thân cận, phụng sự, cúng dường bạn lành chơn tịnh. Người nào có thể giảng nói Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, truyền trao cho các Bồ-tát, nên biết đó là bạn lành chơn tịnh. Nghĩa là giảng nói được Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, răn dạy, truyền trao cho các Bồ-tát mới học Đại thừa và nói: “Thiện nam tử, đến đây! Người nên siêng tu bố thí, tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa. Khi người siêng năng tu tập hãy lấy vô sở đắc làm phương tiện, cho các hữu tình một cách bình đẳng và cùng nhau hồi hướng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Khi người hồi hướng, chớ đem sắc mà chấp quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề; chớ đem thọ, tưởng, hành, thức mà chấp quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Vì sao? Thiện nam tử! Vì nếu không có sự chấp thủ tức là chúng đắc trí nhất thiết trí. Thiện nam tử! Người đối với địa vị Thanh văn và Độc giác, chớ sanh đấm trước.”

Như vậy, Thiện Hiện! Bạn lành chơn tịnh răn dạy, truyền trao cho các Đại Bồ-tát mới học Đại thừa, làm cho họ vào dần Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa.

Khi ấy, Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Các Đại Bồ-tát làm những việc khó khăn nên nương vào các tướng bố thí, tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa, hướng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Họ không muốn tự tại mà chọn lấy sự diệt độ, quán sự khổ trầm trọng nơi cõi hữu tình để mong chúng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Vì muốn dùng phương tiện cứu giúp chúng sanh tận cùng trong tương lai nên không sợ luân chuyển nơi đường sanh tử.

Phật dạy:

- Nay Thiện Hiện! Đúng vậy! Đúng vậy! Các Đại Bồ-tát có thể làm những việc khó làm, nghĩa là làm lợi lạc các thế gian nên hướng

đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề; vì thương xót các hữu tình trong thế gian nên hướng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề và phát nguyện: “Ta vì cứu giúp các thế gian, vì các thế gian mà làm nhà cửa, vì các thế gian làm chỗ quay về nương tựa, chỉ cho thế gian con đường cứu cánh, vì các thế gian làm hòn đảo, vì các thế gian làm ánh sáng, vì các thế gian làm người dẫn đường, vì các thế gian làm chỗ đi đến, phát tâm siêng năng tinh tấn hướng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.”

Thế nào là Đại Bồ-tát phát nguyện: Ta vì cứu giúp các thế gian nên phát tâm chuyên cần tinh tấn hướng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề?

Thiện Hiện! Đại Bồ-tát thấy các thế gian trôi lăn trong đường sanh tử, chịu vô lượng khổ, không thể ra khỏi. Để chấm dứt sự khổ này nên Bồ-tát phát tâm chuyên cần tinh tấn hướng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Đó là Đại Bồ-tát phát nguyện: Ta vì cứu giúp các thế gian nên phát tâm chuyên cần tinh tấn hướng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Thế nào là Đại Bồ-tát vì các thế gian làm nhà cửa nên phát tâm chuyên cần tinh tấn hướng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề?

Thiện Hiện! Đại Bồ-tát muốn vì thế gian nói tất cả pháp đều không hòa hợp nên phát tâm chuyên cần tinh tấn hướng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Đó là Đại Bồ-tát vì các thế gian làm nhà cửa nên phát tâm chuyên cần tinh tấn hướng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Cụ thọ Thiện Hiện thưa:

- Bạch Thế Tôn! Thế nào là tất cả pháp đều không hòa hợp?

Phật dạy:

- Nay Thiện Hiện! Các sắc không hòa hợp, tức sắc không thuộc vào nhau; nếu sắc không thuộc vào nhau, tức sắc không sanh diệt; nếu sắc không sanh diệt, tức sắc không hòa hợp. Thọ, tưởng, hành, thức cũng như vậy. Các Đại Bồ-tát muốn vì thế gian nói tất cả pháp đều có tướng không hòa hợp, nên phát tâm chuyên cần tinh tấn hướng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Thế nào là Đại Bồ-tát làm chỗ quay về nương tựa cho các thế gian nên phát tâm chuyên cần tinh tấn hướng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề?

Thiện Hiện! Đại Bồ-tát vì muốn cứu giúp chúng sanh chóng được giải thoát các khổ bức bách thế gian như: sanh, già, bệnh, chết, buồn, than, lo, âu v.v... nên vào cảnh giới Vô dư y Niết-bàn, phát tâm

chuyên cần tinh tấn hướng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Đó là Đại Bồ-tát vì làm chỗ quay về nương tựa nên phát tâm chuyên cần tinh tấn hướng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Thế nào là Đại Bồ-tát vì chỉ cho thế gian con đường cứu cánh nên phát tâm chuyên cần tinh tấn hướng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề?

Thiện Hiện! Đại Bồ-tát vì muốn dạy cho thế gian pháp như thế này, nghĩa là: Bờ kia của sắc tức chẳng phải sắc; sắc của bờ kia cũng như vậy. Bờ kia của thọ, tưởng, hành, thức tức chẳng phải thọ, tưởng, hành, thức; như vậy thọ, tưởng, hành, thức của bờ kia cũng như vậy. Như bờ kia của sắc, thọ, tưởng, hành, thức của tất cả các pháp cũng như vậy.

Cụ thọ Thiện Hiện thưa:

- Bạch Thế Tôn! Nếu bờ kia như tất cả các pháp sắc, thọ, tưởng, hành, thức thì tất cả pháp cũng như vậy, thì phải chẳng Đại Bồ-tát đối với tất cả pháp đã chứng Đẳng giác? Vì sao? Vì trong đó hoàn toàn không có sự phân biệt.

Phật dạy:

- Nay Thiện Hiện! Đúng vậy! Đúng vậy! Ở trong bờ kia không có sự phân biệt nên các Đại Bồ-tát đối với tất cả pháp đã chứng Đẳng giác.

Thiện Hiện nên biết! Các Đại Bồ-tát làm việc rất khó làm, mặc dù có thể quán tất cả pháp như vậy nhưng không chứng đắc, cũng không chìm đắm. Bồ-tát suy nghĩ: Đối với pháp này ta hiện chứng Đẳng giác rồi chứng đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, vì các thế gian giảng nói chỉ bày. Đó là Đại Bồ-tát vì chỉ cho thế gian con đường cứu cánh nên phát tâm chuyên cần tinh tấn hướng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Thế nào là Đại Bồ-tát làm hòn đảo cho các thế gian nên phát tâm chuyên cần tinh tấn hướng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề?

Thiện Hiện! Vì như trong biển, sông, hồ, lớn nhỏ có vùng đất cao ở được và nước bao quanh làm ngăn cách nên gọi là hòn đảo.

Thế nên, Thiện Hiện! Sắc cho đến thức đoạn hẳn bờ trước sau, do đoạn tận như vậy nên tất cả pháp đoạn. Tất cả pháp này đã đoạn được bờ trước sau là Niết-bàn vắng lặng vi diệu, cũng là tánh như thật không điên đảo.

Thiện Hiện! Đại Bồ-tát nào cầu chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, muốn vì hữu tình nói pháp như thế, làm cho chóng tiến

vào Niết-bàn, Đại Bồ-tát đó vì làm hòn đảo cho các thế gian nên phát tâm chuyên cần tinh tấn hướng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Thế nào là Đại Bồ-tát làm ánh sáng cho các thế gian nên phát tâm chuyên cần tinh tấn hướng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề?

Thiện Hiện! Đại Bồ-tát vì phá vỡ vô minh, đem dài che phủ hữu tình trong bóng tối dày đặc, vì chữa bệnh mù mắt cho hữu tình không thấy, làm cho sáng mắt, vì giúp cho tất cả hữu tình ngu tối mà làm đèn sáng trí tuệ nên phát tâm chuyên cần tinh tấn hướng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Đó là Đại Bồ-tát làm ánh sáng cho các thế gian nên phát tâm chuyên cần tinh tấn hướng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Thế nào là Đại Bồ-tát làm người dẫn đường cho các thế gian nên phát tâm chuyên cần tinh tấn hướng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề?

Thiện Hiện! Đại Bồ-tát muốn vì thế gian giảng nói, chỉ bày bản tánh các sắc vốn không sanh, không diệt; muốn vì thế gian giảng nói, chỉ bày bản tánh thọ, tưởng, hành, thức không sanh, không diệt; muốn vì thế gian giảng nói, chỉ bày bản tánh các pháp phạm phu không sanh, không diệt; muốn vì thế gian giảng nói, chỉ bày bản tánh pháp Thanh văn, Độc giác, Bồ-tát, Phật không sanh, không diệt; muốn vì thế gian giảng nói, chỉ bày bản tánh tất cả các pháp không sanh, không diệt nên phát tâm chuyên cần tinh tấn hướng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Đó là Đại Bồ-tát làm người dẫn đường cho các thế gian nên phát tâm chuyên cần tinh tấn hướng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Thế nào là Đại Bồ-tát làm chỗ đi đến cho các thế gian nên phát tâm chuyên cần tinh tấn hướng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề?

Thiện Hiện! Đại Bồ-tát muốn vì các thế gian giảng nói chỉ bày sắc lấy hư không làm chỗ đi đến; thọ, tưởng, hành, thức cũng lấy hư không làm chỗ đi đến; tất cả pháp đều lấy hư không làm chỗ đi đến. Bồ-tát muốn vì thế gian giảng nói chỉ bày sắc không có chỗ đi đến, bằng với hư không. Thọ, tưởng, hành, thức không có chỗ đi đến, bằng với hư không. Tất cả pháp đều không có chỗ đi đến, bằng với hư không...

Như hư không bao la không đến, không đi, không làm, không trụ, không chỗ an lập, không sanh, không diệt, các pháp cũng vậy, đều

như hư không. Vì không phân biệt nên không có chỗ phân biệt. Vì sao? Vì các sắc Không, cho nên không đến, không đi. Thọ, tưởng, hành, thức Không, cho nên đều không đến, không đi.

Vì sao? Vì tất cả pháp đều lấy không, vô tướng, vô nguyện làm chỗ đi đến, pháp đó đối với chỗ hướng đến không thể vượt hơn.

Tất cả pháp đều lấy không tạo, không tác làm chỗ đi đến; pháp đó đối với chỗ hướng đến không thể vượt hơn.

Tất cả pháp đều lấy không sanh, không khởi làm chỗ đi đến; pháp đó đối với chỗ hướng đến không thể vượt hơn.

Tất cả pháp đều lấy vô tánh làm chỗ đi đến; pháp đó đối với chỗ hướng đến không thể vượt hơn.

Tất cả pháp đều lấy như mộng làm chỗ đi đến; pháp đó đối với chỗ hướng đến không thể vượt hơn.

Tất cả pháp đều lấy vô ngã làm chỗ đi đến; pháp đó đối với chỗ hướng đến không thể vượt hơn.

Tất cả pháp đều lấy vô biên làm chỗ đi đến; pháp đó đối với chỗ hướng đến không thể vượt hơn.

Tất cả pháp đều lấy Niết-bàn vắng lặng, không thủ, không xả, không đến, không đi, tuyệt đối tịch diệt làm chỗ đi đến; pháp đó đối với chỗ hướng đến không thể vượt hơn.

Các Đại Bồ-tát muốn vì thế gian nói pháp như thế nên phát tâm chuyên cần tinh tấn hướng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Đây là Đại Bồ-tát vì các thế gian làm chỗ đi đến nên phát tâm chuyên cần tinh tấn hướng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Khi ấy, cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Ai có thể đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa sanh lòng tin hiểu?

Phật dạy:

- Nay Thiện Hiện! Đại Bồ-tát nào tu lâu nơi hạnh Đại Bồ-tát, đã từng cúng dường vô lượng chư Phật, ở nơi chư Phật phát nguyện rộng lớn, đã trồng căn lành đều được thuận thực, được vô lượng bạn lành bảo vệ, thương tưởng. Chính những Đại Bồ-tát này có thể sanh lòng tin hiểu Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Nếu đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này có thể sanh lòng tin hiểu thì Đại Bồ-tát đó lấy gì làm tự tánh?

Phật dạy:

- Nay Thiện Hiện! Đại Bồ-tát đó lấy điều phục viển ly làm tự tánh.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Đại Bồ-tát đó sẽ đến đâu?

Phật đáp:

- Đại Bồ-tát đó sẽ đạt đến trí nhất thiết trí.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Nếu Đại Bồ-tát đạt đến trí nhất thiết trí thì có thể biết chỗ đạt đến và có thể giảng nói, cũng giúp cho hữu tình làm chỗ quay về.

Phật dạy:

- Nay Thiện Hiện! Đúng vậy! Đúng vậy! Đúng như lời ông nói. Nếu Đại Bồ-tát đạt đến trí nhất thiết trí thì có thể biết chỗ đạt đến và có thể giảng nói, cũng giúp cho hữu tình làm chỗ quay về.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Đại Bồ-tát này có thể làm việc khó làm, nghĩa là đội mũ, mặc áo giáp kiên cố và nghĩ: Ta sẽ độ thoát vô lượng, vô số, vô biên hữu tình, làm cho nhập Niết-bàn, nhưng các hữu tình đều không thể chứng đắc.

Phật dạy:

- Nay Thiện Hiện! Đúng vậy! Đúng vậy! Đúng như lời ông nói. Nay Thiện Hiện! Đại Bồ-tát đã đội mũ, mặc áo giáp kiên cố không thuộc sắc, không vì sắc; không thuộc thọ, tướng, hành, thức, không vì thọ, tướng, hành, thức. Không thuộc Thanh văn, Độc giác địa, không vì Thanh văn, Độc giác địa. Không thuộc Bồ-tát địa, không vì Bồ-tát địa. Không thuộc Phật địa, không vì Phật địa. Vì sao? Vì tất cả pháp đều không chỗ thuộc, đều không chỗ vì. Các Đại Bồ-tát thực hành sâu xa Bát-nhã ba-la-mật-đa đều mặc áo giáp, đội mũ kiên cố như vậy.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Nếu Đại Bồ-tát mặc áo giáp, đội mũ kiên cố mà thực hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa tức là đối với ba chỗ không bị vướng mắc, ba chỗ ấy là những gì? Một là Thanh văn địa; hai là Độc giác địa; ba là Như Lai địa.

Phật dạy:

- Nay Thiện Hiện! Ông quán nghĩa nào mà nói như vậy?

Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa không có sự trụ, đắc, không kẻ tu tập, không có pháp đề tu, không có thời gian tu, không nơi chốn tu, cũng không do đây mà được tu tập. Vì sao? Vì chẳng phải trong Bát-nhã ba-la-mật-đa nghĩa lý sâu xa mà có ít phần pháp chân thật có thể được gọi là có khả năng tu tập...

Bạch Thế Tôn! Nếu tu hư không là tu Bát-nhã ba-la-mật-đa. Nếu tu tất cả pháp là tu Bát-nhã ba-la-mật-đa. Nếu tu không đắm trước là tu Bát-nhã ba-la-mật-đa. Nếu tu không sở hữu là tu Bát-nhã ba-la-mật-đa. Nếu tu không nhiếp thọ là tu Bát-nhã ba-la-mật-đa. Nếu tu trừ bỏ pháp là tu Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Phật dạy:

- Nay Thiện Hiện! Đúng vậy! Đúng vậy! Đúng như lời ông nói. Nay Thiện Hiện! Nên nương vào Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa tối thắng này hành, trụ, quán sát Đại Bồ-tát Bất thối chuyển. Đại Bồ-tát nào tuy thực hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này nhưng đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như vậy không có sự chấp trước. Nên biết, đó là Đại Bồ-tát Bất thối chuyển.

Nay Thiện Hiện! Có các Đại Bồ-tát Bất thối chuyển không chấp lời người, và lấy lời dạy của người khác làm chân yếu, không chỉ tin người khác để có hành động, nghe thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa này tâm người ấy không kinh khiếp, không sợ hãi, không khủng hoảng, không chìm đắm, không nghi hời, cũng không mê muội. Đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa vui mừng muốn nghe, hết lòng tin thọ, biên chép, giữ gìn, đọc tụng, suy nghĩ đúng lý, giảng nói cho mọi người không bao giờ lười mỏi. Nên biết, Đại Bồ-tát Bất thối chuyển này đời trước đã nghe rất nhiều nghĩa lý Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát Bất thối chuyển này nghe thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, trong tâm không kinh khiếp, không sợ hãi, không khủng hoảng, giảng nói cho mọi người không bao giờ lười mỏi.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Nếu Đại Bồ-tát nghe nói Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này, trong tâm không kinh khiếp, không sợ hãi, không khủng hoảng, nói rộng cho đến giảng nói cho mọi người không bao giờ lười mỏi, thì Đại Bồ-tát ấy làm sao tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa?

Phật dạy:

- Nay Thiện Hiện! Đại Bồ-tát đó tùy thuận liên tục, hướng đến thâm nhập trí nhất thiết trí. Nên làm như vậy để thực hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Đại Bồ-tát đó làm thế nào để tùy thuận liên tục, hướng đến thâm nhập trí nhất thiết trí, thực hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa?

Phật dạy:

- Nay Thiện Hiện! Nếu Đại Bồ-tát tùy thuận liên tục, hướng đến thâm nhập hư không mà thực hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, thì đó là Đại Bồ-tát tùy thuận liên tục, hướng đến thâm nhập trí nhất thiết trí, thực hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Vì sao? Vì trí nhất thiết trí vô lượng, vô biên. Nếu vô lượng, vô biên tức chẳng phải sắc; chẳng phải thọ, tưởng, hành, thức. Không đắc, không hiện quán, không chứng, không đạo quả, không trí, không thức, không sanh, không diệt, không thành, không hoại, không bắt đầu, không chấm dứt, không tu, không tạo tác, không từ đâu đến, cũng chẳng về đâu, không phương, không cõi, cũng không chỗ trụ, mới có thể là vô lượng, vô biên.

Thiện Hiện nên biết! Vì hư không vô lượng, vô biên nên trí nhất thiết trí cũng vô lượng, vô biên. Trí nhất thiết trí vô lượng, vô biên nên không thể chứng đắc. Chẳng phải sắc có thể chứng; cũng chẳng phải thọ, tưởng, hành, thức có thể chứng. Chẳng phải Bồ thí Ba-la-mật-đa có thể chứng; cũng chẳng phải tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa có thể chứng. Vì sao? Vì sắc tức trí nhất thiết trí; thọ, tưởng, hành, thức tức trí nhất thiết trí. Bồ thí Ba-la-mật-đa tức trí nhất thiết trí; tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa tức trí nhất thiết trí.

Khi ấy, trời Đế Thích dẫn đầu các chúng Thiên tử cõi Dục và Đại Phạm Thiên Vương dẫn đầu các chúng Thiên tử cõi Sắc, cùng đi đến chỗ Phật đánh lễ dưới chân Ngài, nhiễu quanh bên phải ba vòng rồi đứng sang một bên, chấp tay cung kính đồng bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Bát-nhã ba-la-mật-đa này vô cùng sâu xa, khó thấy, khó lường.

Phật dạy các Thiên tử:

- Đúng vậy! Đúng vậy! Đúng như lời các ông đã nói. Thiên tử nên biết! Ta quán sát nghĩa này khi mới chứng đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Ta ngồi lặng yên suy nghĩ, không muốn nói pháp, trong tâm nghĩ như thế này: Ta đã chứng pháp sâu xa vi diệu, chẳng phải các thế gian có thể chấp nhận và tin tưởng được ngay.

Thiên tử nên biết! Pháp Ta đã chứng tức là Bát-nhã ba-la-mật-đa. Pháp này rất sâu xa mầu nhiệm, không năng chứng và không sở chứng, không chỗ chứng, không thời gian chứng.

Thiên tử nên biết! Vì hư không sâu xa nên pháp này sâu xa. Vì ngã sâu xa nên pháp này sâu xa. Tất cả pháp không đến, không đi nên pháp này sâu xa. Tất cả pháp vô lượng, vô biên nên pháp này sâu xa. Tất cả pháp không sanh, không diệt nên pháp này sâu xa. Tất cả pháp không nhiễm, không tịnh nên pháp này sâu xa.

Khi ấy, các Thiên tử bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Thật kỳ diệu thay! Bạch Thiện Thệ! Thật hi hữu thay! Pháp Phật đã dạy rất sâu xa vi diệu, tất cả thế gian khó tin hiểu. Vì sao? Vì pháp Phật đã dạy không bị thu phục, không bị rời bỏ. Hữu tình phần nhiều là thu phục hay bị rời bỏ, thế nên thế gian đối với lời Phật dạy không có khả năng tin hiểu được.

Phật dạy các Thiên tử:

- Thiên tử nên biết! Đúng vậy! Đúng vậy! Đúng như lời các ông nói.